

Știința

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN

Anul LII Nr. 12618

Simbătă 19 martie 1983

6 PAGINI — 50 BANI

Sibiu. Frumoasă așezare urbanistică a patriei a cunoscut în ultimii ani o continuă dezvoltare. Centrul civic al orașului atrage prin arhitectura sa originală, modernă. Foto: Sandu Cristian

PRIN CONLUCRAREA STRINSĂ CU CETĂTENII

Consiliile populare, ferm angajate în dezvoltarea economică și socială a tuturor localităților

„Toate consiliile populare poartă răspunderea nemijlocită pentru buna gospodărire, pentru buna desfășurare a întregii vieți din localitatea respectivă. Toți cetățenii au răspunderea de a participa la activitatea de gospodărire, de întreținere a orașelor și satelor. Participarea fiecărui cetățean la realizarea autoconducerii, a autoaprovizionării și autogestunii constituie un factor hotărâtor pentru înlăptuirea rolului de mare răspundere pe care îl au consiliile populare, pentru dezvoltarea democrației muncitorești, socialiste”.

NICOLAE CEAUȘESCU

Sosirea primăverii aduce, ca în fiecare an, noi preocupări pentru toată lumea. Se muncește intens, parcă mai cu spor și voie bună, nu numai în fabrică sau în atelier, ci și pe ogoare, pe străzi, în case. Este cu precădere anotimpul când și consiliile populare au o agendă deosebit de bogată de preocupări și îndatoriri, în calitate lor de coordonatori ai întregii activități de dezvoltare economică-socială a localităților, de realizatori, împreună cu cetățenii, ai principiilor autoconducerii și autoaprovizionării. În fața tuturor organelor locale se află îndrumarul fundamental jalonat de tovarășul Nicolae Ceaușescu la Conferința pe țară a președinților consiliilor populare. Prin cuvintele secretarului general al partidului s-a conturat, practic, un vast program de lucru, de inițiativă, de generalizare a ideilor valoroase, mobilizator pentru toți locuitorii acestor țări, un program menit să aducă o contribuție substanțială la înlăptuirea hotărârilor Congresului al XII-lea și Conferinței Naționale particulare, de trecere a României la un nou stadiu de dezvoltare, de realizare a unei noi calități a vieții și muncii în toate domeniile.

Îndeplinirea sarcinilor ce revin consiliilor populare la nivelul actual al exigențelor presupune, ca un element hotărâtor, coordonarea complexă, unitară a tuturor sectoarelor, buna organizare, conducerea competentă în toate domeniile — și nu în ultimul rând în cel al formării conștiinței socialiste, al educării comuniste în același timp, se învârt, ca o cerință hotărâtoare, intensificarea conducerii consiliilor populare cu masela, antrenarea permanentă a acestora la tot ceea ce ne-am propus să înfăptuim, mai strâns conjugate a activităților consiliilor cu cea a deputaților și cetățenilor.

Pe primul plan al preocupărilor organelor locale ale puterii și administrației de stat este necesar să se situeze unirea tuturor forțelor pentru îndeplinirea planului național unic de dezvoltare economică-socială în profunzime. Nu vom insista de astădată asupra sarcinilor ce le revin în domeniul industriei, al înlăptuirii programelor de urbanizare și sistematizare a localităților, al construcțiilor de locuințe și nici asupra îndatoririlor de deosebită răspundere privind conducerea unitară a agriculturii din unitățile administrative-teritoriale. Ne vom opri cu deosebire asupra unora din obiectivele de stringentă actualitate, de „sezon” s-ar

putea spune, obiective nemijlocite legate de dezvoltarea economică și socială, de ridicarea nivelului de confort și civilizației al tuturor localităților.

Așadar, pe un plan principal al preocupărilor trebuie să se situeze, în această perioadă, sprijinirea susținută a cetățenilor pentru realizarea programelor de autoconducere și autoaprovizionare, practic pentru cultivarea tuturor terenurilor disponibile și, în același timp, pentru creșterea unui număr sporit de animale în gospodăriile proprii. Ca o consecință firească a acestui preocupărilor se impune a se acționa cu spirit de bună gospodărie pentru respectarea riguroasă a contractelor încheiate și realizarea integrală a livrărilor la fondul de stat, pentru sporirea cantității și producției de bunuri agroalimentare și obținerea progreselor așteptate în aceste domenii de larg interes cetățenesc.

O condiție hotărâtoare pentru obținerea unor rezultate superioare o constituie aplicarea riguroasă a principiilor noului mecanism economic-financiar de către toate comunitățile activității. În acest sens, dezvoltarea industriei mici, creșterea producției animale și vegetale în gospodăriile

populației, extinderea și diversificarea prestațiilor de servicii pentru populație și multe altele devin direcții prioritare de acțiune. Curățenia de primăvară efectuată în fiecare localitate, unitate socialistă, în fiecare gospodărie rurală, reprezintă un bun prilej pentru descoperirea unor noi surse cărora să li se găsească o întrebuintare utilă, pentru recuperarea unor cantități sporite de materii prime re folosibile, de materiale recuperabile, care trebuie colectate și reintroduse în circuitul economic.

Organele locale ale puterii și administrației de stat dispun, în vederea îndeplinirii optime a răspunderilor ce le revin în direcția realizării planurilor de dezvoltare a localităților, cit și în aceea a unei bune gospodăririi, de un instrument nou, de mare eficiență: „Legea cu privire la obligațiile și răspunderea consiliilor populare, unităților socialiste și ale cetățenilor pentru buna gospodărire, întreținere și curățenie a localităților urbane și rurale, păstrarea ordinii și disciplinei publice”. Această lege privește condițiile de viață din localități ca un tot unitar, înmăntând preocupările pentru soluționarea aspectelor materiale, de ordin edilitar, cu grija deosebită pentru sănătatea morală a localităților, buna conviețuire, respectarea normelor de comportare civilizată, asigură terenul propice aplicării consecvente a principiilor

(Continuare în pag. a V-a)

DIN ACTUALITATEA SOCIALISTĂ A ȚĂRI

reportaje • însemnări

MINERII DESPRE MESERIA DE MINER

Îl ascult pe Gheorghe Scorpie și mă întreb: prin ce se asemănă el cu alți șefi de brigadă, cum este, de pildă, Ioan Budulceanu, de la Lupeni, sau cum este inginerul Gheorghe Cotorman, șeful sectorului IV, tot de la Lupeni, sau cu alții alți mineri, oameni atât de deosebiți unul de altul... Și, totuși, simt că au ceva comun, dar nu pot să-mi dau seama dintr-o dată.

Budulceanu mi s-a părut un poet delicat, fără nici un fel de exagerare. Eram la cabana „Straja”. Într-o zi de odihnă, Pomișan împreună de Jos, de la teleferic, cite doi pe un scaun. Și eram cu toții vreo 40. Ni se pusese câte o pătură pe genunchi. Minerii rideau, li se părea o glumă, o atenție cu totul deosebită din partea mea. Oamenii aspri ai adâncurilor. Dar, pe drum păturile s-au dovedit folositoare, un pui de viscol ne-a izbit în față pe o coamă de munte. A fost bun și ceaiul cu rom care ni s-a servit de către două fete la coborârea din teleferic. Minerii mi s-au părut timizi, mischindu-se stângaci în baia de soare de pe vârful muntelui. Dar erau fericiți, se vedea, se citea pe fața lor, o suneau ochii lor. Mai târziu, când a venit vremea cinei m-am așezat

lingă Budulceanu, care învârtia între degetele-i mari o garoafă scoasă din vază, aflată pe masă în fața lor.

— Uită-te și dumnea-ta la floarea asta — spunea el. E frumoasă, te uimește prin colorit, prin încrețiturile petalei stropite atât de simetric cu puncte cafenii. Te întreb, atunci, dincolo de

ce-o fi cu mine? Am alunecat în filozofie.

Inginerul Gheorghe Cotorman „a alunecat” și el în filozofie, când i-am amintit de perioada lui fotbalistică, la Timișoara.

— Formal atunci o echipă de 11 și acționali ca unul singur împotriva adversarului. Munca de acum

oricare alt loc de muncă, numai că trebuie să o cunoști bine, să-ți jubești meseria cu adevărat și s-o stăpânești perfect. Știi ce este viața pentru mine și pentru alții mulți ca mine? Să vorbesc cu muntele și muntele să vorbească cu mine. Ne cunoaștem și ne înțelegem. Asta nu înseamnă

ficț, ci putere de a gândi, de a judeca, curiozitatea de a învăța cum să învingi.

Mă învârtă rămasă întipărită în minte ultimele cuvinte ale inginerului și, la momentul potrivit, l-am întrebat pe Gheorghe Scorpie, șeful de brigadă de la Urzicani, cu care m-am întâlnit la ea acasă, cum vine treaba asta — curiozitatea de a învăța să învingi.

— E o chestiune foarte serioasă — mi-a spus el. Iată, când eram băiețan, în Moldova, în satul nostru Orga, sat de vreo 200 de furci, lăta mă puneă din nădins să urc plugul în căruță, în zori de zi, când plecam la arat.

— Și-l urcați?

— Il urcam. Mă opineam, foloseam tot felul de vicisuguri, să nu-mi cadă pe picioare, să-mi sporească dăruirea. Și am rămas chichi și bărbia la treabă, plingeam, urlam, dar îl urcam. Oți fi fost eu curios să stiu cum se ară, dar până atunci trebuia să urc plugul în căruță. Curiozitatea nu e o plăcere, e o necesitate.

— I-ai vorbit cuiva de treaba asta?

Dionisie ȘINCAN
Constantin MORARU
(Continuare în pag. a III-a)

Convorbiri cu oamenii cărbunelui din Valea Jiului

vă mai aminteste spiritul de echipă de atunci?

— O, acum echipa este mult mai mare — zimbeste el. Atunci îți puteai permițe să acționezi și de unul singur, în anumite momente. Chiar era și necesar. Ca miner însă ești tot timpul atent la tine și, în același timp, la toți ceilalți, cu care lucrezi. Să-ți dădă între oameni, jos, în abataj, este cel mai important lucru, înseamnă viață și reușita în obținerea marilor producții de cărbune.

— Spuneți: viața! Să înțelegem că în abataj nu poate cobori decit omul curajos?

— Depinde de înțelegți prin curajos. Mina este ca

nă că uit vreo clipă legea nescrisă a minei, care spune că nu ai voie, niciodată, să stai de vorbă cu spatele la frontul de lucru. Munca noastră este o muncă bărbătească, pentru oameni dintr-o bucată. Să refuzi să trăiești în felul acesta, știind că prin tine o țară întreagă își intensifică energia?

— Sint și oameni care refuză.

— Sint! Din neînțelegere, din neumărită. Nu s-au descoperit încă pe ei însăși. Vin până în pragul minei, atrași de cistig și apoi pleacă, fug. Nu toți sint oameni răi, numai că nu înțeleg că mina nu-ți cere, în primul rând, efort

adus în perimetrul științei cunoașterea societății și a istoriei, deschizând perspectiva ca omul să devină stăpînul propriei existențe.

Marx a fost, totodată, marcel teoretician al economiei politice moderne. Concluzia practică, revoluționară a cercetărilor sale în acest domeniu o constituie dezvoltarea esenței și mecanismelor exploatareii capitaliste și, în consecință, descoperirea caracterului istoricistec treacărilor al capitalismului.

Împreună cu Friedrich Engels, tovarășul său de idei și de luptă, Karl Marx a scos doctrina socialismului din cîmpul utiilor utopice și a așezat-o pe temelii solide al științei. Noul univers al doctrinei socialismului științifice și-a găsit izvoarele în totalitatea valorilor perene ale culturii umane.

Marx a urmărit cu pasiune și cu adîncă simpatie și solidaritate lupta maselor muncitorești de pretutindeni împotriva nepăsării sociale și a opresiunii naționale. El s-a informat meticuloasă și cu probitate despre istoria și situația economică-politică a țărilor române. Datele pe care le-a reținut în ample rezumat din surse franceze și engleze își au, în parte, originea în lucrările scrise de români, cele mai importante fiind cele ale lui Nicolae Bălcescu. Generalizări de ordin științific desprins din aceste date găsim în multe pagini ale operei lui Marx și mai ales în lucrările sale fundamentale — „Capitalul”. El a denunțat cu vehemență jocurile politice perfide ale marilor puteri europene, acțiunile lor samavolnice în zona geografică locuită de poporul român.

La rîndul lor, românii s-au îndreptat spre cunoașterea și însușirea operei sale teoretice și politice. Într-o dată după crearea „Internationalei” întii la activitatea acesteia participă și socialistii români, ca, apoi, în Transilvania și la Hîntia o secție a Internaționalei. Încă de la începutul deceniului al 8-lea al secolului trecut, în timp ce Marx se găsea în viață, ideile socialismului științific sint larg răspindite în România prin publicații socialiste de prestigiu, iar traduceri ale unor importante lucrări ale lui Marx și Engels sint puse la dispoziția cititorilor români la scurtă vreme după apariția edițiilor originare. Una după alta, generațiile de militanți și activiști ai socialismului au fost căluzite de ideile întemeietorilor socialismului științific.

Din perspectiva istorică a unui veac, personalitatea lui Marx se profilează azi cu deplină obiectivitate. Aurorea mitului veșității difuzibilității sacre s-au dovedit incompatibile cu luciditatea omului de știință și a omului de acțiune realist care a fost Karl Marx. Tocmai această per-

(Continuare în pag. a IV-a)

CAMPANIA AGRICOLĂ DE PRIMĂVARĂ

Printr-o amplă concentrare a forțelor umane și mecanice

SEMĂNATUL intensificat la maximum!

- Ultima decadă din luna martie — decisivă pentru încheierea însămînțării culturilor din prima epocă pe toate suprafețele planificate
- Prin organizarea exemplară a activității în cîmp, semănatul trebuie să se desfășoare cu toate forțele, fără întrerupere, din zori și pînă seara, pentru realizarea și depășirea ritmurilor de lucru stabilite
- Toate lucrările agricole — de cea mai bună calitate! Sub acest imperativ de maximă răspundere trebuie să-și desfășoare activitatea toți mecanizatorii, toți specialiștii, pentru buna pregătire a terenului, pentru realizarea densităților de plante la hectar prevăzute la fiecare cultură

Ne mai despart doar două zile de ultima decadă a lunii martie și, în mod firesc, se pune întrebarea: ce rezultate s-au înregistrat pînă acum în campania însămînțării culturilor de primăvară? Din datele centralizate la Ministerul Agriculturii și Industriei Alimentare rezultă că pînă în dimineața zilei de 18 martie au fost semănat, în total, cu diferite culturi din prima epocă, aproape 500 000 hectare. Este un bilanț nesatisfăcător dacă avem în vedere că în luna martie trebuie să fie semănat peste 1 400 000 hectare.

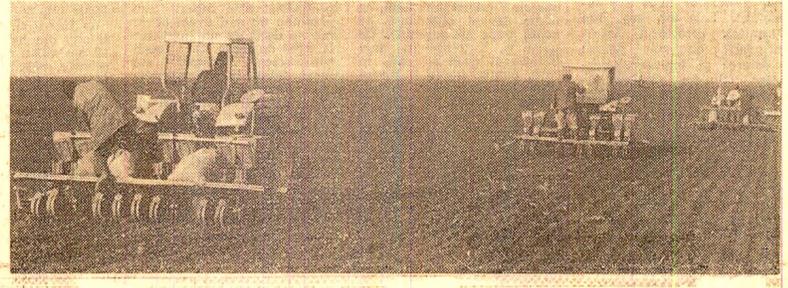
Desigur, pot fi invocate unele circumstanțe: a nu mai răciți în vîntul ce a survenit în prima parte a lunii. Totuși, sint de nejustificat întirzierile existente la însămînțarea unor culturi a căror perioadă optimă a expirat sau este pe sfîrșite. Ne referim la culturile din prima urgență: mazăre, ovăz, orzoaica de primăvară, în pentru ulei, cartofii timpurii și altele — la care, deși ocupă suprafețe mici, semănatul este rămas în urmă. Remarcînd această situație necorespunzătoare, rezultă că pentru ultima decadă a lunii martie, pentru oamenii muncii din agricultură nu există sarcină mai importantă decit aceea a intensificării la maximum a ritmului însămînțării, astfel încît, în această perioadă să se încheie semănatul tuturor culturilor din prima epocă.

Imbucurător este faptul că într-un număr de 21 de județe a început însămînțarea sfeclei de zahăr, realizările reprezentînd pînă acum 39 în sută din suprafața planificată. De asemenea, stîrle șinole la redacția anunță că în unele județe, cum este cazul județelor Olt și Teleorman, s-a declanșat și însămînțarea floării-soarelui. Timpul este în încălzire, și toamii de aceea este necesar ca în zilele următoare să se treacă cu toate forțele la însămînțarea acestor culturi, care marchează în fapt trecerea la o nouă etapă a lucrărilor agricole de primăvară. Printr-o bună organizare a muncii, utilizarea tuturor mijloacelor mecanice, repartizate la aceste culturi și folosirea deplină a timpului de lucru, din zori și pînă seara, în fiecare unitate agricolă trebuie să se realizeze ritmurile zilnice planificate la semănat, astfel ca pe țară, în fiecare zi să fie însămînțate 27 000 hectare cu sfecla de zahăr și 60 000 hectare cu floarea-soarelui. Realizarea acestor ritmuri la semănat constituie o condiție obligatorie pentru însămînțarea acestor culturi în timpul cel mai scurt și în perioadele optime. Desprindem, în final, concluzia că ultima decadă a lunii martie trebuie să fie o perioadă de muncă intensă și organizată, a ritmurilor înalte la semănat.

Dincolo de imperativul grăbirii la maximum a însămînțării culturilor din prima epocă, în egală măsură se cere ca pretutindeni, în fiecare unitate agricolă, mecanizatorii, specialiștii să pună un accent deosebit pe realizarea unor lucrări de cea mai bună calitate. Aceasta se impune cu atît mai mult, cu cît condițiile din această primăvară nu sint dintre cele mai favorabile. Și ne referim în primul rînd la lipsa precipitațiilor și a umidității din sol. Tocmai de aceea trebuie să se manifeste atenție sporită la executarea lucrărilor de pregătire a terenului și de însămînțat, care se cer realizate la un nivel tehnologic superior anilor precedenți.

Acolo unde este cazul, și sint suprafețe mari în această situație, trebuie să se organizeze ample acțiuni, cu participarea cooperativelor și a celorlalți locuitori de la sat, pentru curățirea terenurilor de resturile vegetale. Aceasta constituie o condiție esențială pentru realizarea densităților stabilite la fiecare cultură. În acest context, trebuie înțelese temeinic faptul că, în condițiile acestei primăveri, executarea însămînțării la indicii de calitate superiori este de natură să compenseze efectele negative ale lipsii de umiditate din sol, să contribuie decisiv la obținerea unor producții mari în acest an.

Publicăm în pagina a III-a relatări ale corespondenților noștri din județele Vilcea și Călărași cu privire la mersul însămînțărilor de primăvară

Spiritul viu al marxismului

Cînd, la 14 martie 1883, Karl Marx se sfîrșea din viață opera lui științifică și politica atîrnese cuilme de pe care se întrebăreau orizonturile unui nou timp al istoriei omenirii. Pe drumul acestor istorii noi, opera lui Marx avea să fie călăuză, ea avea să devină conștiința umanității aflată în căutarea și în edificarea unei lumi în care valorile justiției sociale, principiile respectului pentru demnitatea omului, asigurarea egalității în drepturi a popoarelor, cooperarea și solidaritatea internațională a tuturor forțelor ce aspiră la pace și libertate socială și națională, la propășirea omului și a societății trebuiau să pună pentru todeauna capăt exploatareii, nedreptății, înșelării omului de către om.

Generații după generații de militanți revoluționari, clasa muncitoare, marile mase ale oamenilor muncii au găsit în teoria lui Marx un sens al vieții, izvorul renasterii speranței și al încrederei în viitor. Aceste rațiuni ale luptei revoluționare, forța

Constantin POPOVICI

mobilizație a teoriei socialismului științific, au fost emoționant evocate recent de tovarășul Nicolae Ceaușescu, amintind anii de luptă ai Partidului Comunist Român împotriva regimului burghez-mosieresc, anii de acum cinci decenii, cînd a făcut primii pași în rîndurile mișcării revoluționare: „Încă din acești primii ani am înțeles că socialismul înseamnă umanism, libertate, dreptate socială, înseamnă o largă participare a poporului, la maselor la conducerea societății, înseamnă grîndirea cu forma cea mai înaltă, supremă, de democrație, de participare a poporului la făurirea conștiinței a propriii săi viitor”.

Secolul care a trecut de la moartea lui Marx s-a măritat destinului prodigios al doctrinei aceluia care a pus bazele unei noi științe despre societate, despre revoluția chemată să aducă eliberarea omului și a societății. În acești o sută de ani nu puține teorii rivale au încercat să înfrunte marxismul, să-l dezminț și să-l reducă la tăcere. Atunci cînd subtilitatea teoreticienilor nu s-a dovedit efice, polițiile, aparatele de reprimare aflate în serviciile claselor exploatare și-au asumat această misiune. Judecata timpului a fost însă implacabilă. În timp ce ideologii adverse au eșuat și s-au pierdut în neantul uitării, marxismul a mers mai departe, pregătînd să înlăptuiască revoluția socială în epoca contemporană și să ofere premise pentru a fi găsite răspunsuri la problemele unei societăți aflate în plină și adîncă transformare.

EXIGENȚELE CODULUI ETIC

● Anchete social-politice ● Opinii ● Comentarii ● Note

PAGINA A II-A

FAPTUL DIVERS

Mulțumesc!

Cititorul nostru Dan Lupu, muncitor la Intreprinderea de utilaj chimic din București, ne scrie că, în urmă cu trei ani, tatăl său a suferit un grav accident, soldat cu mai multe fracturi, între care și a coloanei vertebrale. Au fost necesare mai multe intervenții chirurgicale și îndelungi tratamente. Când starea sîntății i s-a mai ameliorat, medicul i-a spus că nu mai are voie să mai facă nici un efort. „Dar tatăl meu — ne scrie Dan Lupu — este fîrîn și nu l-a putut răbda înima să stea și să-și vadă pe alții cum merg la muncă, cîmpului. Încet-încet, a început, scrișind din dîmii și învingîndu-și durerea, să treabăluiească prin gospodărie, apoi să meargă să lucreze din nou în cooperativa agricolă. „Cum poți, tătăle, mă — l-am întrebât. „Nu pot, trebuia să mă duc să dădăc n-ași muncă. Pentru mine, care o simt tînar, dirigența e și încă o lecție vie. „Mulțumesc, tată!”

„Ca să nu vă strică media“

De la Intreprinderea navală de elice INET din Galați, statate înfîntată în urmă cu patru ani, a ieșit la pensie primul muncitor. Cum colectivul de muncă al întreprinderii este foarte tînar, ieșirea la pensie a celui dintîi om al muncii din unitate pătat proporția unui eveniment. Inconjurat de mai tineri colegi, pensionarul Teodor Crivăț, muncitor la sectorul mecano-energetic, cu vechime de 40 de ani în producție, scrișind din dîmii din jur: „Să nu vă pară rău că am ieșit la pensie, că de venit pe aici tot mai vin, n-am să pot altfel. Și, între noi fie vorba, prin prezența mea vă cam strîmbează media de vîrstă. O să treacă mulți ani pînă mă va ajunge din urmă... următorul“.

Două fețișe

În luna iunie 1982, la maternitatea din Botovanșii se înregistra un caz unic: o muncitoare de la întreprinderea textilă „Moldova“ aducea pe lume două fețișe siameze. Ele aveau corpul unit în zona abdomenului. Deși se afla în fața unei situații nemulțumitoare, personalitatea medicală de aici a asigurat mamii și celor două fețișe — Lina și Gherghina — condiții de tratament și îngrijire ireproșabile. De aceeași grijă s-au bucurat din partea forurilor de resort ale sîntății din țara noastră, care au facilitat ca operația de separare a corpului celor două fețișe să se efectueze într-o clinică de specialitate din Elveția. Rîmtoare de curînd acasă, cele două fețișe se simt foarte bine.

Un record de pomină

Să-i dăm cuvîntul cititorului nostru Ioan Boromiza din Gîmboacă, județul Sibiu: „M-am pomenit acasă cu o vedere expeditivă din Trînzăveni pe adresa unei mele prietene din țara noastră, care a venit să lucreze la Liceul agricol din Blaj, în anul 1969. După terminarea liceului, în 1971, sora mea a fost repartizată în județul Sibiu, la Trînzăveni, unde și căsătorită și are doi copii. Dau toate aceste amănunte, pentru a le afla și fosta ei colegă Vetură, pentru că între data expediției de către ea a vederii din Trînzăveni în 1969 și din Gîmboacă, în 1983, au trecut 14 ani“.

Nu inghițiți... jucăriile!

Venind seara acasă de la muncă, N.B. din Brăila a început să se joace — ca orice tîtic — cu cei doi copii ai săi. Vînd să-și arate că nu mai are răbdare să-și amintea că nu trebuie să se joace cu jucăriile, N.B. a dus-o la gară, dar, într-o clipă de grabă și neatenție, a... inghițit-o. Cu „obiectul“ lung de trei centimetri în gît, gata-gata să se nece, omul nu mai putea să scoată nimic o vorbă, în schimb tușea și tusea suna și rîsuna de mama focului, de parcă acolo îi era locul, în gîtlejul omului. Transportat de urgență la spital, medicul de gardă O. Borbu și-a dat toată atenția spre o... scoală „corpul străin“, care-l înăbușea. După cum ne informează corespondentul nostru voluntar Prof. Dascăl, întimplarea cu tușea a fost atât de gravă, încît dacă mai întârzie puțin intervenția medicului, ne N.B. putea să-l coste viața.

Copii! Aveți grijă cum vă jucați cu părinții!

Agronomie la... țejgea?

Procurorul Florica Radovan ne relatează pătăniile a doi tineri agronomi: Dumitru, din Mîrșeni și Valerian S. din Plesoiu, județul Olt. Primul s-a lăsat de agricultură și s-a apucat de comerț, răpunzînd de un magazin. Dar cum, într-o zi a fost surprins vinzîndu-și un cumnat al său o cantitate nepermis de mare de zahăr, i s-a luat gestiunea și a fost trimis înapoi în agricultură. S-a lăsat și al doilea, Valerian S., de agricultură, și a luat în primire o gestiune cu pieșe de schimb auto. Dar s-a încurcat printre „reper“ și a pînă un pagubă de peste 10.000 lei, fapt pentru care s-a ales cu un dosar penal. „Cînd o să scap, a demersia mea — să mă întorc la meșeria mea. Lucrul cel mai înțeles.“

Retric realizată de Petre POPA cu sprijinul corespondenților „Șciiteii“

LITERATURA ȘI ACTUALITATEA

Un posibil numitor comun al literaturii ultimilor ani e de aflat în fascinația frenetică a romanului „Genu“, proză critică simultan atenția scriitorului și a cititorului, creează aderenți imprevizibili, năle (sau supra) prestilii, modică tentativă de păruu imitabile sau schimbă traectorii literare aparent calme și definitive ca roțirea astrilor. Transformînd relieful literaturii, el preface și imaginea cuceririi asupra vieții, conferindu-i un spor de înțelegere, de autenticitate și dramatism. E paradoxal, dar descrierile (sau cel puțin intuiții) mai bine logica existenței decât o privim prin fereastra imaginărilor, căci prin chiar natura sa arta simplifică sublim viața, introducînd-o în aventura ei nesfîrșite. Simptomatice romanului nu par a mai avea spații privilegiate, zone interzise sau fixații oportuniste, incit se poate spune, cu un vechi adagiu, că ni-mă din ceea ce este omninesc nu-i rămîne năruie. O clasificare tematică ar fi de aceea eleventă mai degrabă prin multimea diviziunilor decît prin numărul repetelor subsumate fiecărui compartiment. Cărți esențiale încununează în egală măsură romanul politic și fresca socială, evocarea istorică și tradițională meditația asupra destinelor lumii rurale, parabola gravă, esul și aventura luxuriantă a imaginației, analiza infimăzimală a mulțimilor avaturilor psihologice și tratarea paradigă a convențiilor literare. Cu adevărat rar este deocamdată romanul-total, aspirînd — ca o delată uriasă — toate fluviile vieții. Dintr-o astfel de opere tamară e de reținut, dincolo de figurile ce se văd azi mai bine decît în anul apariției, tripticul epopeic „Cel mai iubit dintre pămîntii“. Sinteza fundamentală, romanul lui Marin Preda ridică existența și istoria contemporană la puterea simbolului, iluminîndu-le fără iluzii, temeri sau rezerve tactice sensurile esențiale, adevărurile specifice. Faptul că protagonistul său, Victor Petrini, este (sau măcar dorește să fie) un filozof — ori, cum spune el însuși, „om care își asumă totul“ — constituie un indicu în plus al viziunii superioare al semnificațiilor.

Dacă nu rîvne condiția epopeic, dacă e vorba de un roman oglindă, altele romane nu sînt mai puțin interesante, estetice interesante, tocmai prin această ambiție de a roși, cu un covîrșitor sentiment de responsabilitate, adevărul. Timpul manifestării acestuia poate fi trecut (e cazul masivului ciclu al lui Paul Angel, Zăpezii de neam al romanului „Năstă Lucian din „Niste țărani“ al lui Dinu Săraru, e un „invins“ contemplat cu indiscutabilă participare, dar afețiunea

și optică — retroproiecții ale lui Francisc Păcurariu din „Lăbîntul și Tatujele“ nu se lasă la garderobă) dar cu o identică aspirație spre deplină libertate a conștiinței, prozatorul privește în ochi și prezentul. Aș remarcă, dealtfel, că o cîștig esențial al acestor ani de literatură, dispariția inhibiției în fața realității imediate. Scriitorul nu se mai retrage obligatoriu în „obședatul deceniu“ (în degrabă romanul lui Alexandru Ghețea, după cum Labirintul este istoria lui Sabin Popa narată de către el însuși. Personajul își este sîsei judecător, își cercetează viața în fața supra-mai instanțe conștiinței și își dă, s-ar putea zice, singur verdictul. În ambele cazuri citate, acesta este moartea, dar din perspectiva cititorului (și a de-

Diversitatea romanului politic

taionism care nu presunpă cum s-ar putea crede, în virtutea unei judecăți tenace, un realism simplu, fotografic, refuzat problematizării și distanțării. Un argument de față și polemismul, luciditatea cu care sint cercetate mituri și fetișuri moderne. Romanierul actual e dublat vizibil de un dialectic, se confruntă, cum spune un subtitl teoretician al „ieșirii din labirint“, cu „ideile noi, își reexaminatează gîndirea fără întrerupere, constient că viața nu stă pe loc, că adevărurile evoluează fără încetare“.

Alteori, deși decolul nu este strict contemporan, înțeamul actualității se simte în viziunea antidogmatică, în patosul dezvălurii adevărului. Sufieria urmasilor (carte care imi pare a fi una dintre cele mai viabile ale autorului) și Fiul seclului (Ion Lăncrănjan reiau teme semnificative prin uz și semnificate prin abuz, redinuatele în însă durerosul ascuțit inițial, tragismul subminat o vreme de clișee. Tragediile lui Simion Monu și Vasilie Pozdare au și semnificativ transindividual, fiind, cred, reprezentative pentru impactul naturilor umane absolutiste cu o istorie care e de atîtea ori și un spațiu al fatalității.

Elemente (pentru noua perspectivă asupra personajului) și simpatia lucidă, neidealizantă, cu care autorul își contemplant protagonistii, chiar dacă între ei și El există distanță electivă. Năstă Lucian din „Niste țărani“ al lui Dinu Săraru, e un „invins“ contemplat cu indiscutabilă participare, dar afețiunea

romancierului nu merge atât de departe încît să-i regizeze o imposibilită victorie, cum se întâmpla de pildă în Viala la țară. În romanul politic se vede mai limpede cum înțeamul prozatorului ultimilor ani să rezolve vechia problemă a distanței, a perspectivei. Soluția cea mai la îndemînă constă în transferarea către personaje a funcțiilor autorului. Ca în „Lăbîntul și Tatujele“, și mai degrabă romanul lui Alexandru Ghețea, după cum Labirintul este istoria lui Sabin Popa narată de către el însuși. Personajul își este sîsei judecător, își cercetează viața în fața supra-mai instanțe conștiinței și își dă, s-ar putea zice, singur verdictul. În ambele cazuri citate, acesta este moartea, dar din perspectiva cititorului (și a de-

Revenind la protagonist aș observa îmbogățirea lumii romanului vorbeste într-un aspect interesant (sint explorează noi „raționale de umanitate“, „refracțiuni deosebite de oameni cu o viguroasă vocație a conștiinței, a implicării deosebite în social ca activistul de partid, muncitorul s.a.), dar și unul esențial. Personaje clasice, a căror evoluție existențială pară fixată odată pentru totdeauna, apar cu o identitate și o vitalitate nouă, nesecantă. Tipică e în această privință schimbarea de optică vizavi de intelectual. Acesta era în vîntul tradiției inadaptable, albulic prin excelență, pictat cu compasiune și milă și inclus într-o lungă galerie mergînd de la Dan al lui Vînhuș și până la Sinescu din romanele lui Titus Popovici. Noile lui ipostaze, nu mai puțin creditabile artistic, sint și voluntariste, energice, pragmatice, iar dacă au un referențial în un eroi al Clipsei (Tudor Cernea) sau la un altul din „Insotitorul (Pavelescu) tot am putea constata realitatea acestor metamorfoze. Intelectualul își păstrează apăsătoare cambră, dar de a „vedea idei“, dar nu rămîne interzis în fața acestui prag. Recluziunea lui Nicolae Moromele (cel din Marele singurătate) nu e decît prețului faptului, un popas în drumul greu spre o „lume schimbă“ pentru al cărei triumf personal și hotărît să „aia de capăt“. Semn clar că „focarea lumii“ — anticiptă de personajele unor romane ale lui Eugen Barbu — continuă și că — mutînd discuția în alt registru de semnificații — romanierul deține de reținut în asemenea situații e și faptul că luciditatea înțeamului de a fi o facilitate dizolvantă, o pledică pentru acțiune. Intelectualul își păstrează apăsătoare cambră, dar de a „vedea idei“, dar nu rămîne interzis în fața acestui prag. Recluziunea lui Nicolae Moromele (cel din Marele singurătate) nu e decît prețului faptului, un popas în drumul greu spre o „lume schimbă“ pentru al cărei triumf personal și hotărît să „aia de capăt“. Semn clar că „focarea lumii“ — anticiptă de personajele unor romane ale lui Eugen Barbu — continuă și că — mutînd discuția în alt registru de semnificații — romanierul deține de reținut în asemenea situații e și faptul că luciditatea înțeamului de a fi o facilitate dizolvantă, o pledică pentru acțiune. Intelectualul își păstrează apăsătoare cambră, dar de a „vedea idei“, dar nu rămîne interzis în fața acestui prag. Recluziunea lui Nicolae Moromele (cel din Marele singurătate) nu e decît prețului faptului, un popas în drumul greu spre o „lume schimbă“ pentru al cărei triumf personal și hotărît să „aia de capăt“. Semn clar că „focarea lumii“ — anticiptă de personajele unor romane ale lui Eugen Barbu — continuă și că — mutînd discuția în alt registru de semnificații — romanierul deține de reținut în asemenea situații e și faptul că luciditatea înțeamului de a fi o facilitate dizolvantă, o pledică pentru acțiune. Intelectualul își păstrează apăsătoare cambră, dar de a „vedea idei“, dar nu rămîne interzis în fața acestui prag. Recluziunea lui Nicolae Moromele (cel din Marele singurătate) nu e decît prețului faptului, un popas în drumul greu spre o „lume schimbă“ pentru al cărei triumf personal și hotărît să „aia de capăt“. Semn clar că „focarea lumii“ — anticiptă de personajele unor romane ale lui Eugen Barbu — continuă și că — mutînd discuția în alt registru de semnificații — romanierul deține de reținut în asemenea situații e și faptul că luciditatea înțeamului de a fi o facilitate dizolvantă, o pledică pentru acțiune. Intelectualul își păstrează apăsătoare cambră, dar de a „vedea idei“, dar nu rămîne interzis în fața acestui prag. Recluziunea lui Nicolae Moromele (cel din Marele singurătate) nu e decît prețului faptului, un popas în drumul greu spre o „lume schimbă“ pentru al cărei triumf personal și hotărît să „aia de capăt“. Semn clar că „focarea lumii“ — anticiptă de personajele unor romane ale lui Eugen Barbu — continuă și că — mutînd discuția în alt registru de semnificații — romanierul deține de reținut în asemenea situații e și faptul că luciditatea înțeamului de a fi o facilitate dizolvantă, o pledică pentru acțiune. Intelectualul își păstrează apăsătoare cambră, dar de a „vedea idei“, dar nu rămîne interzis în fața acestui prag. Recluziunea lui Nicolae Moromele (cel din Marele singurătate) nu e decît prețului faptului, un popas în drumul greu spre o „lume schimbă“ pentru al cărei triumf personal și hotărît să „aia de capăt“. Semn clar că „focarea lumii“ — anticiptă de personajele unor romane ale lui Eugen Barbu — continuă și că — mutînd discuția în alt registru de semnificații — romanierul deține de reținut în asemenea situații e și faptul că luciditatea înțeamului de a fi o facilitate dizolvantă, o pledică pentru acțiune. Intelectualul își păstrează apăsătoare cambră, dar de a „vedea idei“, dar nu rămîne interzis în fața acestui prag. Recluziunea lui Nicolae Moromele (cel din Marele singurătate) nu e decît prețului faptului, un popas în drumul greu spre o „lume schimbă“ pentru al cărei triumf personal și hotărît să „aia de capăt“. Semn clar că „focarea lumii“ — anticiptă de personajele unor romane ale lui Eugen Barbu — continuă și că — mutînd discuția în alt registru de semnificații — romanierul deține de reținut în asemenea situații e și faptul că luciditatea înțeamului de a fi o facilitate dizolvantă, o pledică pentru acțiune. Intelectualul își păstrează apăsătoare cambră, dar de a „vedea idei“, dar nu rămîne interzis în fața acestui prag. Recluziunea lui Nicolae Moromele (cel din Marele singurătate) nu e decît prețului faptului, un popas în drumul greu spre o „lume schimbă“ pentru al cărei triumf personal și hotărît să „aia de capăt“. Semn clar că „focarea lumii“ — anticiptă de personajele unor romane ale lui Eugen Barbu — continuă și că — mutînd discuția în alt registru de semnificații — romanierul deține de reținut în asemenea situații e și faptul că luciditatea înțeamului de a fi o facilitate dizolvantă, o pledică pentru acțiune. Intelectualul își păstrează apăsătoare cambră, dar de a „vedea idei“, dar nu rămîne interzis în fața acestui prag. Recluziunea lui Nicolae Moromele (cel din Marele singurătate) nu e decît prețului faptului, un popas în drumul greu spre o „lume schimbă“ pentru al cărei triumf personal și hotărît să „aia de capăt“. Semn clar că „focarea lumii“ — anticiptă de personajele unor romane ale lui Eugen Barbu — continuă și că — mutînd discuția în alt registru de semnificații — romanierul deține de reținut în asemenea situații e și faptul că luciditatea înțeamului de a fi o facilitate dizolvantă, o pledică pentru acțiune. Intelectualul își păstrează apăsătoare cambră, dar de a „vedea idei“, dar nu rămîne interzis în fața acestui prag. Recluziunea lui Nicolae Moromele (cel din Marele singurătate) nu e decît prețului faptului, un popas în drumul greu spre o „lume schimbă“ pentru al cărei triumf personal și hotărît să „aia de capăt“. Semn clar că „focarea lumii“ — anticiptă de personajele unor romane ale lui Eugen Barbu — continuă și că — mutînd discuția în alt registru de semnificații — romanierul deține de reținut în asemenea situații e și faptul că luciditatea înțeamului de a fi o facilitate dizolvantă, o pledică pentru acțiune. Intelectualul își păstrează apăsătoare cambră, dar de a „vedea idei“, dar nu rămîne interzis în fața acestui prag. Recluziunea lui Nicolae Moromele (cel din Marele singurătate) nu e decît prețului faptului, un popas în drumul greu spre o „lume schimbă“ pentru al cărei triumf personal și hotărît să „aia de capăt“. Semn clar că „focarea lumii“ — anticiptă de personajele unor romane ale lui Eugen Barbu — continuă și că — mutînd discuția în alt registru de semnificații — romanierul deține de reținut în asemenea situații e și faptul că luciditatea înțeamului de a fi o facilitate dizolvantă, o pledică pentru acțiune. Intelectualul își păstrează apăsătoare cambră, dar de a „vedea idei“, dar nu rămîne interzis în fața acestui prag. Recluziunea lui Nicolae Moromele (cel din Marele singurătate) nu e decît prețului faptului, un popas în drumul greu spre o „lume schimbă“ pentru al cărei triumf personal și hotărît să „aia de capăt“. Semn clar că „focarea lumii“ — anticiptă de personajele unor romane ale lui Eugen Barbu — continuă și că — mutînd discuția în alt registru de semnificații — romanierul deține de reținut în asemenea situații e și faptul că luciditatea înțeamului de a fi o facilitate dizolvantă, o pledică pentru acțiune. Intelectualul își păstrează apăsătoare cambră, dar de a „vedea idei“, dar nu rămîne interzis în fața acestui prag. Recluziunea lui Nicolae Moromele (cel din Marele singurătate) nu e decît prețului faptului, un popas în drumul greu spre o „lume schimbă“ pentru al cărei triumf personal și hotărît să „aia de capăt“. Semn clar că „focarea lumii“ — anticiptă de personajele unor romane ale lui Eugen Barbu — continuă și că — mutînd discuția în alt registru de semnificații — romanierul deține de reținut în asemenea situații e și faptul că luciditatea înțeamului de a fi o facilitate dizolvantă, o pledică pentru acțiune. Intelectualul își păstrează apăsătoare cambră, dar de a „vedea idei“, dar nu rămîne interzis în fața acestui prag. Recluziunea lui Nicolae Moromele (cel din Marele singurătate) nu e decît prețului faptului, un popas în drumul greu spre o „lume schimbă“ pentru al cărei triumf personal și hotărît să „aia de capăt“. Semn clar că „focarea lumii“ — anticiptă de personajele unor romane ale lui Eugen Barbu — continuă și că — mutînd discuția în alt registru de semnificații — romanierul deține de reținut în asemenea situații e și faptul că luciditatea înțeamului de a fi o facilitate dizolvantă, o pledică pentru acțiune. Intelectualul își păstrează apăsătoare cambră, dar de a „vedea idei“, dar nu rămîne interzis în fața acestui prag. Recluziunea lui Nicolae Moromele (cel din Marele singurătate) nu e decît prețului faptului, un popas în drumul greu spre o „lume schimbă“ pentru al cărei triumf personal și hotărît să „aia de capăt“. Semn clar că „focarea lumii“ — anticiptă de personajele unor romane ale lui Eugen Barbu — continuă și că — mutînd discuția în alt registru de semnificații — romanierul deține de reținut în asemenea situații e și faptul că luciditatea înțeamului de a fi o facilitate dizolvantă, o pledică pentru acțiune. Intelectualul își păstrează apăsătoare cambră, dar de a „vedea idei“, dar nu rămîne interzis în fața acestui prag. Recluziunea lui Nicolae Moromele (cel din Marele singurătate) nu e decît prețului faptului, un popas în drumul greu spre o „lume schimbă“ pentru al cărei triumf personal și hotărît să „aia de capăt“. Semn clar că „focarea lumii“ — anticiptă de personajele unor romane ale lui Eugen Barbu — continuă și că — mutînd discuția în alt registru de semnificații — romanierul deține de reținut în asemenea situații e și faptul că luciditatea înțeamului de a fi o facilitate dizolvantă, o pledică pentru acțiune. Intelectualul își păstrează apăsătoare cambră, dar de a „vedea idei“, dar nu rămîne interzis în fața acestui prag. Recluziunea lui Nicolae Moromele (cel din Marele singurătate) nu e decît prețului faptului, un popas în drumul greu spre o „lume schimbă“ pentru al cărei triumf personal și hotărît să „aia de capăt“. Semn clar că „focarea lumii“ — anticiptă de personajele unor romane ale lui Eugen Barbu — continuă și că — mutînd discuția în alt registru de semnificații — romanierul deține de reținut în asemenea situații e și faptul că luciditatea înțeamului de a fi o facilitate dizolvantă, o pledică pentru acțiune. Intelectualul își păstrează apăsătoare cambră, dar de a „vedea idei“, dar nu rămîne interzis în fața acestui prag. Recluziunea lui Nicolae Moromele (cel din Marele singurătate) nu e decît prețului faptului, un popas în drumul greu spre o „lume schimbă“ pentru al cărei triumf personal și hotărît să „aia de capăt“. Semn clar că „focarea lumii“ — anticiptă de personajele unor romane ale lui Eugen Barbu — continuă și că — mutînd discuția în alt registru de semnificații — romanierul deține de reținut în asemenea situații e și faptul că luciditatea înțeamului de a fi o facilitate dizolvantă, o pledică pentru acțiune. Intelectualul își păstrează apăsătoare cambră, dar de a „vedea idei“, dar nu rămîne interzis în fața acestui prag. Recluziunea lui Nicolae Moromele (cel din Marele singurătate) nu e decît prețului faptului, un popas în drumul greu spre o „lume schimbă“ pentru al cărei triumf personal și hotărît să „aia de capăt“. Semn clar că „focarea lumii“ — anticiptă de personajele unor romane ale lui Eugen Barbu — continuă și că — mutînd discuția în alt registru de semnificații — romanierul deține de reținut în asemenea situații e și faptul că luciditatea înțeamului de a fi o facilitate dizolvantă, o pledică pentru acțiune. Intelectualul își păstrează apăsătoare cambră, dar de a „vedea idei“, dar nu rămîne interzis în fața acestui prag. Recluziunea lui Nicolae Moromele (cel din Marele singurătate) nu e decît prețului faptului, un popas în drumul greu spre o „lume schimbă“ pentru al cărei triumf personal și hotărît să „aia de capăt“. Semn clar că „focarea lumii“ — anticiptă de personajele unor romane ale lui Eugen Barbu — continuă și că — mutînd discuția în alt registru de semnificații — romanierul deține de reținut în asemenea situații e și faptul că luciditatea înțeamului de a fi o facilitate dizolvantă, o pledică pentru acțiune. Intelectualul își păstrează apăsătoare cambră, dar de a „vedea idei“, dar nu rămîne interzis în fața acestui prag. Recluziunea lui Nicolae Moromele (cel din Marele singurătate) nu e decît prețului faptului, un popas în drumul greu spre o „lume schimbă“ pentru al cărei triumf personal și hotărît să „aia de capăt“. Semn clar că „focarea lumii“ — anticiptă de personajele unor romane ale lui Eugen Barbu — continuă și că — mutînd discuția în alt registru de semnificații — romanierul deține de reținut în asemenea situații e și faptul că luciditatea înțeamului de a fi o facilitate dizolvantă, o pledică pentru acțiune. Intelectualul își păstrează apăsătoare cambră, dar de a „vedea idei“, dar nu rămîne interzis în fața acestui prag. Recluziunea lui Nicolae Moromele (cel din Marele singurătate) nu e decît prețului faptului, un popas în drumul greu spre o „lume schimbă“ pentru al cărei triumf personal și hotărît să „aia de capăt“. Semn clar că „focarea lumii“ — anticiptă de personajele unor romane ale lui Eugen Barbu — continuă și că — mutînd discuția în alt registru de semnificații — romanierul deține de reținut în asemenea situații e și faptul că luciditatea înțeamului de a fi o facilitate dizolvantă, o pledică pentru acțiune. Intelectualul își păstrează apăsătoare cambră, dar de a „vedea idei“, dar nu rămîne interzis în fața acestui prag. Recluziunea lui Nicolae Moromele (cel din Marele singurătate) nu e decît prețului faptului, un popas în drumul greu spre o „lume schimbă“ pentru al cărei triumf personal și hotărît să „aia de capăt“. Semn clar că „focarea lumii“ — anticiptă de personajele unor romane ale lui Eugen Barbu — continuă și că — mutînd discuția în alt registru de semnificații — romanierul deține de reținut în asemenea situații e și faptul că luciditatea înțeamului de a fi o facilitate dizolvantă, o pledică pentru acțiune. Intelectualul își păstrează apăsătoare cambră, dar de a „vedea idei“, dar nu rămîne interzis în fața acestui prag. Recluziunea lui Nicolae Moromele (cel din Marele singurătate) nu e decît prețului faptului, un popas în drumul greu spre o „lume schimbă“ pentru al cărei triumf personal și hotărît să „aia de capăt“. Semn clar că „focarea lumii“ — anticiptă de personajele unor romane ale lui Eugen Barbu — continuă și că — mutînd discuția în alt registru de semnificații — romanierul deține de reținut în asemenea situații e și faptul că luciditatea înțeamului de a fi o facilitate dizolvantă, o pledică pentru acțiune. Intelectualul își păstrează apăsătoare cambră, dar de a „vedea idei“, dar nu rămîne interzis în fața acestui prag. Recluziunea lui Nicolae Moromele (cel din Marele singurătate) nu e decît prețului faptului, un popas în drumul greu spre o „lume schimbă“ pentru al cărei triumf personal și hotărît să „aia de capăt“. Semn clar că „focarea lumii“ — anticiptă de personajele unor romane ale lui Eugen Barbu — continuă și că — mutînd discuția în alt registru de semnificații — romanierul deține de reținut în asemenea situații e și faptul că luciditatea înțeamului de a fi o facilitate dizolvantă, o pledică pentru acțiune. Intelectualul își păstrează apăsătoare cambră, dar de a „vedea idei“, dar nu rămîne interzis în fața acestui prag. Recluziunea lui Nicolae Moromele (cel din Marele singurătate) nu e decît prețului faptului, un popas în drumul greu spre o „lume schimbă“ pentru al cărei triumf personal și hotărît să „aia de capăt“. Semn clar că „focarea lumii“ — anticiptă de personajele unor romane ale lui Eugen Barbu — continuă și că — mutînd discuția în alt registru de semnificații — romanierul deține de reținut în asemenea situații e și faptul că luciditatea înțeamului de a fi o facilitate dizolvantă, o pledică pentru acțiune. Intelectualul își păstrează apăsătoare cambră, dar de a „vedea idei“, dar nu rămîne interzis în fața acestui prag. Recluziunea lui Nicolae Moromele (cel din Marele singurătate) nu e decît prețului faptului, un popas în drumul greu spre o „lume schimbă“ pentru al cărei triumf personal și hotărît să „aia de capăt“. Semn clar că „focarea lumii“ — anticiptă de personajele unor romane ale lui Eugen Barbu — continuă și că — mutînd discuția în alt registru de semnificații — romanierul deține de reținut în asemenea situații e și faptul că luciditatea înțeamului de a fi o facilitate dizolvantă, o pledică pentru acțiune. Intelectualul își păstrează apăsătoare cambră, dar de a „vedea idei“, dar nu rămîne interzis în fața acestui prag. Recluziunea lui Nicolae Moromele (cel din Marele singurătate) nu e decît prețului faptului, un popas în drumul greu spre o „lume schimbă“ pentru al cărei triumf personal și hotărît să „aia de capăt“. Semn clar că „focarea lumii“ — anticiptă de personajele unor romane ale lui Eugen Barbu — continuă și că — mutînd discuția în alt registru de semnificații — romanierul deține de reținut în asemenea situații e și faptul că luciditatea înțeamului de a fi o facilitate dizolvantă, o pledică pentru acțiune. Intelectualul își păstrează apăsătoare cambră, dar de a „vedea idei“, dar nu rămîne interzis în fața acestui prag. Recluziunea lui Nicolae Moromele (cel din Marele singurătate) nu e decît prețului faptului, un popas în drumul greu spre o „lume schimbă“ pentru al cărei triumf personal și hotărît să „aia de capăt“. Semn clar că „focarea lumii“ — anticiptă de personajele unor romane ale lui Eugen Barbu — continuă și că — mutînd discuția în alt registru de semnificații — romanierul deține de reținut în asemenea situații e și faptul că luciditatea înțeamului de a fi o facilitate dizolvantă, o pledică pentru acțiune. Intelectualul își păstrează apăsătoare cambră, dar de a „vedea idei“, dar nu rămîne interzis în fața acestui prag. Recluziunea lui Nicolae Moromele (cel din Marele singurătate) nu e decît prețului faptului, un popas în drumul greu spre o „lume schimbă“ pentru al cărei triumf personal și hotărît să „aia de capăt“. Semn clar că „focarea lumii“ — anticiptă de personajele unor romane ale lui Eugen Barbu — continuă și că — mutînd discuția în alt registru de semnificații — romanierul deține de reținut în asemenea situații e și faptul că luciditatea înțeamului de a fi o facilitate dizolvantă, o pledică pentru acțiune. Intelectualul își păstrează apăsătoare cambră, dar de a „vedea idei“, dar nu rămîne interzis în fața acestui prag. Recluziunea lui Nicolae Moromele (cel din Marele singurătate) nu e decît prețului faptului, un popas în drumul greu spre o „lume schimbă“ pentru al cărei triumf personal și hotărît să „aia de capăt“. Semn clar că „focarea lumii“ — anticiptă de personajele unor romane ale lui Eugen Barbu — continuă și că — mutînd discuția în alt registru de semnificații — romanierul deține de reținut în asemenea situații e și faptul că luciditatea înțeamului de a fi o facilitate dizolvantă, o pledică pentru acțiune. Intelectualul își păstrează apăsătoare cambră, dar de a „vedea idei“, dar nu rămîne interzis în fața acestui prag. Recluziunea lui Nicolae Moromele (cel din Marele singurătate) nu e decît prețului faptului, un popas în drumul greu spre o „lume schimbă“ pentru al cărei triumf personal și hotărît să „aia de capăt“. Semn clar că „focarea lumii“ — anticiptă de personajele unor romane ale lui Eugen Barbu — continuă și că — mutînd discuția în alt registru de semnificații — romanierul deține de reținut în asemenea situații e și faptul că luciditatea înțeamului de a fi o facilitate dizolvantă, o pledică pentru acțiune. Intelectualul își păstrează apăsătoare cambră, dar de a „vedea idei“, dar nu rămîne interzis în fața acestui prag. Recluziunea lui Nicolae Moromele (cel din Marele singurătate) nu e decît prețului faptului, un popas în drumul greu spre o „lume schimbă“ pentru al cărei triumf personal și hotărît să „aia de capăt“. Semn clar că „focarea lumii“ — anticiptă de personajele unor romane ale lui Eugen Barbu — continuă și că — mutînd discuția în alt registru de semnificații — romanierul deține de reținut în asemenea situații e și faptul că luciditatea înțeamului de a fi o facilitate dizolvantă, o pledică pentru acțiune. Intelectualul își păstrează apăsătoare cambră, dar de a „vedea idei“, dar nu rămîne interzis în fața acestui prag. Recluziunea lui Nicolae Moromele (cel din Marele singurătate) nu e decît prețului faptului, un popas în drumul greu spre o „lume schimbă“ pentru al cărei triumf personal și hotărît să „aia de capăt“. Semn clar că „focarea lumii“ — anticiptă de personajele unor romane ale lui Eugen Barbu — continuă și că — mutînd discuția în alt registru de semnificații — romanierul deține de reținut în asemenea situații e și faptul că luciditatea înțeamului de a fi o facilitate dizolvantă, o pledică pentru acțiune. Intelectualul își păstrează apăsătoare cambră, dar de a „vedea idei“, dar nu rămîne interzis în fața acestui prag. Recluziunea lui Nicolae Moromele (cel din Marele singurătate) nu e decît prețului faptului, un popas în drumul greu spre o „lume schimbă“ pentru al cărei triumf personal și hotărît să „aia de capăt“. Semn clar că „focarea lumii“ — anticiptă de personajele unor romane ale lui Eugen Barbu — continuă și că — mutînd discuția în alt registru de semnificații — romanierul deține de reținut în asemenea situații e și faptul că luciditatea înțeamului de a fi o facilitate dizolvantă, o pledică pentru acțiune. Intelectualul își păstrează apăsătoare cambră, dar de a „vedea idei“, dar nu rămîne interzis în fața acestui prag. Recluziunea lui Nicolae Moromele (cel din Marele singurătate) nu e decît prețului faptului, un popas în drumul greu spre o „lume schimbă“ pentru al cărei triumf personal și hotărît să „aia de capăt“. Semn clar că „focarea lumii“ — anticiptă de personajele unor romane ale lui Eugen Barbu — continuă și că — mutînd discuția în alt registru de semnificații — romanierul deține de reținut în asemenea situații e și faptul că luciditatea înțeamului de a fi o facilitate dizolvantă, o pledică pentru acțiune. Intelectualul își păstrează apăsătoare cambră, dar de a „vedea idei“, dar nu rămîne interzis în fața acestui prag. Recluziunea lui Nicolae Moromele (cel din Marele singurătate) nu e decît prețului faptului, un popas în drumul greu spre o „lume schimbă“ pentru al cărei triumf personal și hotărît să „aia de capăt“. Semn clar că „focarea lumii“ — anticiptă de personajele unor romane ale lui Eugen Barbu — continuă și că — mutînd discuția în alt registru de semnificații — romanierul deține de reținut în asemenea situații e și faptul că luciditatea înțeamului de a fi o facilitate dizolvantă, o pledică pentru acțiune. Intelectualul își păstrează apăsătoare cambră, dar de a „vedea idei“, dar nu rămîne interzis în fața acestui prag. Recluziunea lui Nicolae Moromele (cel din Marele singurătate) nu e decît prețului faptului, un popas în drumul greu spre o „lume schimbă“ pentru al cărei triumf personal și hotărît să „aia de capăt“. Semn clar că „focarea lumii“ — anticiptă de personajele unor romane ale lui Eugen Barbu — continuă și că — mutînd discuția în alt registru de semnificații — romanierul deține de reținut în asemenea situații e și faptul că luciditatea înțeamului de a fi o facilitate dizolvantă, o pledică pentru acțiune. Intelectualul își păstrează apăsătoare cambră, dar de a „vedea idei“, dar nu rămîne interzis în fața acestui prag. Recluziunea lui Nicolae Moromele (cel din Marele singurătate) nu e decît prețului faptului, un popas în drumul greu spre o „lume schimbă“ pentru al cărei triumf personal și hotărît să „aia de capăt“. Semn clar că „focarea lumii“ — anticiptă de personajele unor romane ale lui Eugen Barbu — continuă și că — mutînd discuția în alt registru de semnificații — romanierul deține de reținut în asemenea situații e și faptul că luciditatea înțeamului de a fi o facilitate dizolvantă, o pledică pentru acțiune. Intelectualul își păstrează apăsătoare cambră, dar de a „vedea idei“, dar nu rămîne interzis în fața acestui prag. Recluziunea lui Nicolae Moromele (cel din Marele singurătate) nu e decît prețului faptului, un popas în drumul greu spre o „lume schimbă“ pentru al cărei triumf personal și hotărît să „aia de capăt“. Semn clar că „focarea lumii“ — anticiptă de personajele unor romane ale lui Eugen Barbu — continuă și că — mutînd discuția în alt registru de semnificații — romanierul deține de reținut în asemenea situații e și faptul că luciditatea înțeamului de a fi o facilitate dizolvantă, o pledică pentru acțiune. Intelectualul își păstrează apăsătoare cambră, dar de a „vedea idei“, dar nu rămîne interzis în fața acestui prag. Recluziunea lui Nicolae Moromele (cel din Marele singurătate) nu e decît prețului faptului, un popas în drumul greu spre o „lume schimbă“ pentru al cărei triumf personal și hotărît să „aia de capăt“. Semn clar că „focarea lumii“ — anticiptă de personajele unor romane ale lui Eugen Barbu — continuă și că — mutînd discuția în alt registru de semnificații — romanierul deține de reținut în asemenea situații e și faptul că luciditatea înțeamului de a fi o facilitate dizolvantă, o pledică pentru acțiune. Intelectualul își păstrează apăsătoare cambră, dar de a „vedea idei“, dar nu rămîne interzis în fața acestui prag. Recluziunea lui Nicolae Moromele (cel din Marele singurătate) nu e decît prețului faptului, un popas în drumul greu spre o „lume schimbă“ pentru al cărei triumf personal și hotărît să „aia de capăt“. Semn clar că „focarea lumii“ — anticiptă de personajele unor romane ale lui Eugen Barbu — continuă și că — mutînd discuția în alt registru de semnificații — romanierul deține de reținut în asemenea situații e și faptul că luciditatea înțeamului de a fi o facilitate dizolvantă, o pledică pentru acțiune. Intelectualul își păstrează apăsătoare cambră, dar de a „vedea idei“, dar

Noi acțiuni și luări de poziție în sprijinul înlăturării primejdiei nucleare

OLANDA: Proteste împotriva politicii „faptului împlinit”
HAGA 18 (Agerpres). — Consiliul interconfesional pentru pace (IKV) din Olanda și-a exprimat nemulțumirea în legătură cu faptul că guvernul Statelor Unite a ales deja — după cum rețese din stenograma unor dezbateri din Congresul american — locul în care să amplaseze pe teritoriul olandez rachete nucleare „Cruise” cu rază medie de acțiune.

SUEDIA: Crearea de zone denucleezate slujește intereselor păcii

STOCKHOLM 18 (Agerpres). — În cadrul dezbaterilor din Riksdag (parlamentul svedez), Lars Werner, președintele Partidului de Stînga — Comunistii din Suedia, a subliniat caracterul constructiv al propunerii cuprinsă în Declarația politică de la Haga, incluzând propunerea de încheiere a unui tratat cu privire la nefolosirea reciprocă a forței militare și menținerea de relații pașnice între statele participante la Tratatul de la Varșovia și țările N.A.T.O.

MAREA BRITANIE: Manifestație în fața unei baze militare americane

LONDRA 18 (Agerpres). — Un grup de manifestanți împotriva armelor nucleare, care se instalase, în semn de protest, în fața bazei militare americane de la Upper Heyford, la 96 km nord-vest de Londra, au fost îndepărtați de poliție. Manifestanții au organizat, timp de șase luni, diverse acțiuni de protest față de intenția de a amplasa la această bază aeronave bombe nucleare transportate pe avioane de tipul F-111.

Pentagonul preconcurează cheltuieli militare de 2 bilioane dolari în perioada 1985-1989

Agencia United Press International despre un document secret al Ministerului Apărării al S.U.A.
„U.P.I. a obținut o copie a unui nou document secret al Pentagonului, de 106 pagini, care evidențiază planificarea militară strategică americană pe restul acestui deceniu. Astfel s-a început ascensiunea United Press International, un anunț fulger către presa internațională, prin care atrăgea atenția că reporterul U.P.I. pe lângă Pentagon, Richard C. Gross, a pregătit o amplă informație pe această temă, iar în transmisia sa, reporterul arată:
„Un document secret al Pentagonului cheamă la cheltuirea a aproape 2 mii de miliarde dolari în următorii cinci ani pentru a spori puterea militară americană. Inițialul „Ghid privind apărarea pe anii fiscali 1985-1989”, documentul este însoțit de un memorandum dat 1 martie 1983, semnat de ministrul

Sub semnul cooperării economice și tehnice româno-mozambicane

MAPUTO 18 (Agerpres). — În perioada 14-18 martie 1983, la Maputo a avut loc sesiunea V-a a Comisiei mixte guvernamentale româno-mozambicane de cooperare economică și tehnică. În cadrul lucrărilor, delegația română, condusă de Ion Tesu, ministrul agriculturii și industriei alimentare, și delegația mozambicană, condusă de Carlos Alberto Santos Alves, ministrul finanțelor, au examinat evoluția relațiilor economice bilaterale, în baza înțelegerilor și convorbirilor realizate la nivel înalt, și au analizat stadiul actual al obiectivelor prevăzute în protocolul de sesiuni a IV-a a Comisiei mixte și în contractele încheiate ulterior.

Sesiunea comună a Camerei Poporului și Camerei Națunilor ale Adunării Federale a R.S. Cehoslovace

PRAGA 18 (Agerpres). — La Praga s-a încheiat sesiunea comună a Camerei Poporului și Camerei Națunilor ale Adunării Federale a R.S. Cehoslovace, în cursul căreia a fost analizat stadiul îndeplinirii programului de acțiune al guvernului — relațiile agentia C.T.K. La lucrările sesiunii au participat Gustav Husak, secretar general al C.C. al P.C.C., președintele R.S. Cehoslovace, alți conducători de partid și de stat.

Populația palestiniană din Cisiordania continuă demonstrațiile de protest

DAMAS 18 (Agerpres). — În mai multe orașe din Cisiordania, teritoriul ocupat de Israel, au continuat demonstrațiile populației palestinene în semn de protest față de atacurile repetate ale colonistilor israelieni înarmați împotriva sa — în

Pentru continuarea dialogului între cele două state germane

„Președintele P.L.D., Hans Dietrich Genscher, vicecancelar și ministru de externe al R.F.G., apreciază declarațiile cu privire la relațiile dintre R.F. Germania și R.D. Germania — făcute de președintele Consiliului de Stat al R.D.G., Erich Honecker, la Tirgul de la Leipzig drept o expresie a interesului R.D.G. față de continuarea dialogului cu guvernul federal de la Bonn și dezvoltarea cooperării dintre cele două state germane, informează agenția A.D.N. Într-un interviu acordat lui R.F.G. și R.D.G., trebuie să fie realizate, bine pregătite și considerate ca cele normale”, se arată într-un comunicat al biroului de presă al P.L.D.

În legătură cu poziția Greciei în Piața comună

ATENA 18 (Agerpres). — Primul ministru elen, Andreas Papandreu, la prima, la Atena, pe președintele Comisiei C.E.E., Gaston Thore, cu care a discutat probleme referitoare la cererea Greciei de a beneficia de un statut special în cadrul Pieței comune, spre a-și putea proteja economia în condițiile concurenței suferite din partea partenerilor comunitari mai favorizați datorită resurselor lor economice superioare. În context, agenția United Press International amintește că, printr-un memorandum prezentat cu un an în urmă, Grecia a cerut excepția de la unele regulamente comunitare în sectoarele industrial și agricol, precum și un acces sporit la finanțarea proiectelor de dezvoltare.

Situația economică din țările capitaliste

Spre o realinare a parițiilor monetare în cadrul S.M.E.?
BONN 18 (Agerpres). — Sfirșitul acestei săptămâni ar putea să fie hotărât pentru viitorul Sistemului Monetar (Vest-) European (S.M.E.) și relațiile economice dintre Franța și R.F. Germania — se apreciază în cercurile politice din Bonn, citate de agenția France Presse. Un purtător de cuvânt al Ministerului vest-german al Finanțelor a reafirmat vineri dimineața că „o reevaluare unilaterală a mării este exclusivă și că poziția guvernului de la Bonn rămâne neschimbată”. Declarația a fost făcută însă înainte ca francul francez, ca și lira sterlină să fi atins nivelul minim de intervenție în raport cu marca vest-germană. Autoritățile monetare din Bonn și Frankfurt pe Main consideră inevitabilă o realinare generală a parițiilor în interiorul S.M.E., incluzând o reevaluare a mărcii și a florinului olandez, precum și o devalorizare a francului francez și belgian, ca și a lirei italiene și a coroanei irlandeze.

Deficit record al balanței comerciale a S.U.A.

WASHINGTON 18 (Agerpres). În ultimul trimestru al anului trecut, S.U.A. au înregistrat un deficit al balanței comerciale de 6,1 miliarde dolari, cel mai mare din ultimii 10 ani, ceea ce ridică deficitul pe întregul an 1982 la 8,1 miliarde dolari. Cifrele relevă, alături de alte statistici publicate la Washington, persistența recesiunii economice atît în S.U.A., cit și, în general, în lume.

Criza „cărușilor” mării

1645 nave comerciale, cu un tonaj de 86,820 milioane tdw — ceea ce reprezintă 13 la sută din totalul flotei comerciale mondiale — se află la ancoră, în rada porturilor, din cauza actualei crize economice. Rețuind un raport publicat la Londra, agenția U.P.I. relatează că, de-a lungul a opt luni consecutive, tonajul navelor aflate în așteptarea comenzilor de transport a atins niveluri record. Circa 18 la sută din tancurile petroliere au fost deja trecute la „conservare”, ca nerentabile.

P.C. din Ecuador cheamă la o largă unitate a forțelor democratice

Comitetul Central al Partidului Comunist din Ecuador, reunit în sesiune plenară la Quito, a aprobat ca secretar general al P.C.E., Rene Mauge Mosquera, să-și depună candidatura în alegerile prezidențiale de anul viitor, în cadrul plenerii a fost analizată, totodată, situația actuală din țară și sarcinile comunistilor ecuadorieni în vederea realizării unității tuturor forțelor democratice și antiimperialiste în lupta pentru pre-

„Apartheidul — crimă împotriva umanității”

Declarațiile președintelui Comitetului special al O.N.U. împotriva apartheidului
NATIUNILE UNITE 18 (Agerpres). — Într-o declarație dată publicității la sediul din New York al Națiunilor Unite, președintele Comitetului special al O.N.U. împotriva apartheidului, Yusuf Maitama-Sule, apreciază că „activismul regimului rasist de la Pretoria împotriva Namibiei și a țărilor africane vecine reclamă adoptarea unor măsuri energice din partea comunității internaționale”. În document se arată că organizarea conferinței mondiale de solidaritate cu țările din „prima linie”, care va

AGENȚIILE DE PRESĂ TRANSMIT:

MANIFESTARE CONSACRATĂ ROMÂNIEI. La „Working Men's College” din Londra a avut loc o reuniune consacrată istoriei, realizărilor economico-sociale și politice externe a României. Expunerea, prezentată de dr. Corneliu Nicolae, lector la „School of Slavonic and East European Studies”, a fost însoțită de filme documentare privind realizările economice, sociale și culturale și turistice ale României, fiind urmată de o discuție în cadrul căreia s-au prezentat aspecte ale politicii interne și externe a țării noastre.

MEDITERANA — MARE A PĂCII. Președintele Portugaliei, Antonio Ramalho, a fost în vizită la Atena, a avut o întrevvedere cu primul ministru grec, Andreas Papandreu, în cursul căreia au fost evocate, cu prioritate, probleme privind relațiile Est-Vest — scrie agenția France Presse. Au fost abordate de asemenea probleme ale desinerii și dezarmării, reevaluarea importanței creării în Mediterana a „unei mari păcii”.

CUTREMUR. În Papua-Noua Guinee a fost înregistrat vineri un puternic cutremur de pământ care a avut magnitudinea de 7,9 grade pe scara Richter și a fost prezent nu se cunoșc urmările cutremurului.

SPRIJIN FAȚĂ DE MISCARILE PROGRESISTE DIN AMERICA LATINĂ. Într-un document dat publicității la Paramaribo, autoritățile militare surinameze condamnă ferm intervențiile S.U.A. în America de Sud, America Centrală și zona caribiană, exprimând sprijinul față de mișcările revoluționare și forțele progresiste din regiune. Documentul condamnă, totodată, acțiunile forțelor imperialiste împotriva luptei poporului surinamez pentru dezvoltare economică independentă.

CONVORBIRI SOVIETO — LI-BIENE. La Moscova s-au încheiat convorbirile dintre președintele Consiliului de Ministri al U.R.S.S.,

Nikolai Tihonov, și Salam Jalud, membru al Comandamentului Revoluției al Jamahiriei Arabe Libiene Populare Socialiste. Au fost examinate probleme ale extinderii colaborării bilaterale și alte aspecte ale relațiilor sovieto-libiene.

NOCVITATEA SECTORULOR. Problema sectorilor și pericolul reprezentat de activitatea lor, în special pentru tineret, a început să preocupe guvernul din Europa occidentală, informează agenția France Presse. Comisia pentru tineret a Parlamentului Pieței comune a studiat săptămîna aceasta un raport în această chestiune, întocmit de deputatul conservator britanic Richard Cotrell. Documentul propune adoptarea, în țările C.E.E., a unui cod de conduită pentru sectele religioase, sugerînd ca asemenea grupări să se angajeze să vor dezvăluie sursele veniturilor lor, precum și utilizarea dată acestora. De asemenea, li se cere să nu se mai opună desprinderii din seete a membrilor care o doresc.

NEGOCIERI POLITICE LA BONN. La Bonn au continuat negocierile dintre cele trei formațiuni politice ale coaliției guvernamentale din R.F.G. — U.C.D., U.C.S. și P.L.D. — privind componența și programul viitorului cabinet. În urma unei întâlniri a liderilor celor trei formațiuni politice, s-a anunțat convenirea unui acord asupra unei politici economice de austeritate preconizînd reducerea cheltuielilor bugetare cu 40 miliarde mărci vest-germane în următorii trei ani.

Din relatările presei occidentale

Somajul a devenit problema nr. 1 pentru ansamblul țărilor occidentale. Expertii cei mai optimiști bat în retragere și manifestă cea mai mare rețineră în formularea de remedii. Iar fenomenul se extinde cu repeziune. Milioane și milioane de cetățeni devin peste noapte „oameni de prisos”, aflați în situația tragică de a nu putea munci spre a-și asigura existența. De luni de zile, drama șomajului morchează viața marilor orașe industriale, reține atenția opiniei publice, a presei occidentale.

Recordurile deznădejdie

„În lumea occidentală — nota săptămînalul vest-german „Die Zeit” — deceniul 80 se pregătește să devină deceniul șomajului. După ce a renunțat să privească realitatea prin ochelari rozalii, guvernul S.U.A. nu se mai încumeta să a-firme că va scădea rapid șomajul sub limita de 12 milioane. În Marea Britanie, experții în problemele pieței brațelor de muncă nu au căzut de acord dacă în a doua jumătate a deceniului vor exista «numa» 2,7 milioane oameni fără

„ASTĂZI SÎNT EU ȘOMER, MÎINE VEI FI ȘI TU”

Purtînd o pancartă cu inscripția de mai sus, acest cetățean vest-german din fotografie, rămas fără slujbă, își cheamă conștientă la acțiuni de solidaritate împotriva concedierilor

ȘOMAJUL ȘI TRAGEDIILE MILIOANELOR DE „OAMENI DE PRISOS”

„Cum să trăiești fără resurse și perspective de viitor?” NESFÎRȘITE COZI ÎN FAȚA OFICILOR DE PLASARE

Această întrebare, sintetizînd întreaga tragedie a situației șomerilor, a fost formulată de o tinăra franceză. Într-o relatare intitulată „A fi șomer timp de 15 luni”, cotidianul parizian „Le Monde” reproduce gîndurile și descrie experiența tristă a unei tinere șomere: „Cum să trăiești și fără perspective de viitor, doar cu amintiri, cu deziluziile și revolta în fața atîtor nedreptăți? A fi șomeră înseamnă să știi că pentru un post de «începător» vei fi refuzată dacă ai 31 de ani (cum este cazul meu), iar pentru un post de «lucrător cu experiență» reînnoșterea calificărilor presupune un regul pe care nu te poți înțelege.”

Pentru un loc de muncă concurează 46 de șomeri

„Gronau — scrie ziarul «Unsere Zeit» — este un orașel în regiunea Münsterland, la granița cu Olanda. Feisajul din jurul orașului, cu grădini și case mici, este în parte idilic. Gronau, cu cei 40.000 de locuitori, este amenințat de criza... Cele două întreprinderi din localitate — concernul Van-Delden, una din cele mai mari uzine textile din R.F.G., și fabrica Ellermark sînt pe cale să dea faliment. De pe acum, orașul are peste 2.000 de șomeri. În luna decembrie, pentru cei 2.346 șomeri erau disponibile 51 de slujbe. Cu alte cuvinte, pentru un loc de muncă concurează 46 de șomeri. Unii muncitorii lucrează de 30-40 de ani la Van-Delden. Clauw Van-Delden, care se numără printre cele mai bogate familii din R.F.G. și care a impus dezvoltarea unei monostructuri industriale în vestul regiunii Münsterland, pentru a menține salariile la un nivel scăzut, nu va fi afectat de falimentul uzinei din Gronau, datorită unor complicate și tenebroase proceduri judiciare. Oalele sparte le plătesc oamenii simpli, salariații, deoarece falimentul celor două uzine amenință orașul Gronau cu reducerea lui la o totală inactivitate. Numeroși locuitori părăsesc orașul în căutarea altui loc de muncă. Efectele șomajului se răsfrîng și asupra situației altor locuitori. S-au redus vizibil veniturile în comerțul cu amănuntul. A onșcut în schimb defacerea ziarului la librăria gării. «Șomerii — explică proprietarul — cumpără acum cu regularitate ziare pentru rubricile cu oferte de servicii. Situația pentru unele familii este disperată.”

„Voiajori, cu diplome universitare între Atlantic și Pacific” nota revista «U.S. and World Report» — sint apărîți normale în marșurile amintite de pe șoselele S.U.A. Situația depăimantă și disperată a milioaneilor de șomeri a devenit pentru unele firme teren propice de afaceri. Revista mai sus citată relatează că un speculant fără scrupule a inserat în câteva ziare anunțuri prin care oferea locuri de muncă în Alaska. Sute de șomeri s-au arătat dotoriți să obțină o astfel de slujbă, interesîndu-se de condițiile ce urmează să le înăpănească. În răspunsul primit, solicitorii au fost informați că trebuie să achite în prealabil aproximativ 300 dolari pentru transportul cu vaporul pînă în Alaska. Dar niciunul din șomeri nu a avut în vedere sacrificiul această sumă — atît prezentat în portul de plecare, mare le-a fost uimirea să afle că nici un vas nu era programat să plece spre Alaska. Revista descrie și alte cazuri de înșelare a oamenilor simpli, în general șomeri mai în vîrstă și fără o calificare sigură. Dacă oamenii nu pot plăti în bani peșin, speculanții „se multumesc” să primească și obiecte. Practicile oneroase, incriminate de John Steinbeck în romanul „Fructele mîinii”, par să supraviețuiască peste decenii. „Consolați-vă cu situația și așteptați”... În momentul actual, paralel cu relatările frecvente apărute referitoare la proporțiile șomajului, presa occidentală duce o campanie bine regizată de acreditare în rîndul opiniei publice, și în primul rînd printre milioanele de oameni fără slujbă, a ideii că șomajul este implacabil, tot ceea ce se poate pretinde factorilor de răspundere limitîndu-se la „o mai bună adminis-

NOTE

Lecția de istorie

La Ottawa, cununile de penne multicolore... „tam-tam”-urile și „pipele păcii” au fost rînduite în vestiare, indienii au revent în rezervațiile lor, după ce, timp de două zile, au avut o apariție fără precedent în viața politică a Canadei. Prilejul l-a constituit „Conferința asupra drepturilor populației indigene”, cu participarea reprezentanților guvernului și a șefilor administrațiilor provinciale. „Marș sefi albi, scrie agenția France Presse, au primit o amabilă lecție de istorie. «Voi acei o constituție care este rezultatul a 110 ani de viață în societate, noi vorbim de un trecut de 30.000 de ani... «Instituțiile noastre nu pot derurge din ale voastre» — au declarat reprezentanții indienilor canadieni.”

Adeverul este că numai de la venirea primilor coloniști europeni și ca urmare a practicilor abuzive de acceșia s-a ajuns ca în rîndul indienilor să se înregistreze o înaltă proporție de alcoolism, boli endemice, tuberculoză, sinucidere, prostituție. „La Ottawa”, indienii au fost ascultați cu atenție. Și, luera rar în Canada — căreia i-au trebuit 54 de ani pentru a repăra, de la Londra, propria Constituție — primul amendament la Carta supremă a fost redactat în numai două zile. Agenția citată scrie că, desigur, nu se așteaptă schimbări rapide. Amendamentul care va fi introdus în textul constituțional după aprobarea de către parlamentele federal și provinciale promise, totuși, alte trei conferințe similare în viitorii cinci ani.

„Tara noastră are asemenea întinderi inense incit putem trăi împreună cu toții”, spunea unul din principii sefi indigeni, venit din provincia Columbia britanică (de pe coasta de vest a țării). La o întrebare a unui ziarist, același șef indian răspundea, calm, în următorii termeni: „Nu șpuneți că noi nu am cistigat decît principii? Ce așei contra principilor? Va veni rîndul și al problemelor ce decurg din ele. Și le vom negocia. Dar nu vom vinde niciodată pe dolari principiile a 30.000 de ani de istorie.” Timp de două zile, la Ottawa, „tam-tam”-urile și cununile de penne și-au probat înisist, forțat, reinnoșind speranțele populației indigene în dobîndirea unui statut de egalitate și demnitate. (V. Oros).